

[Dohrmann]

årrække helt frem til år 2005 kan SAS udarte til alt muligt. Det kan ske, at det bliver et multinationalt selskab – hvem ved? – men det kan også ske, at det går den anden vej, at SAS bliver udsat for så hård en konkurrence, at det simpelt hen må dreje nøglen om – med de konsekvenser, det medfører. Selv om man giver SAS nogle gode betingelser at arbejde under, nøjes man altså i ændringsforslaget med at forlænge koncessionen i 5 år; så kan man, hvis man til den tid synes, at der skal en yderligere koncessionsforlængelse til, bare forlænge den; men at komme nu her og hykle, at man vil komme med en hel masse ændringer, at man vil tilgodese charterselskaberne, og så give SAS monopol frem til år 2005, er ikke rigtigt. Derfor bør koncessionen, når det store flertal er til stede, naturligvis indskrænkes til kun at blive af en varighed af 5 år ud over det, der allerede er gældende.

Ministeren for offentlige arbejder (Nør Christensen):

Jeg skal indledningsvis sige, at jeg i dag umiddelbart efter, at Tinget var gået i gang med sin dagsorden, har modtaget en skrivelse fra direktør Bjarne Hansen, dateret København den 12. maj 1987, og jeg vil gerne have lov til at citere en enkelt linje, som kan bekræfte, hvad nogle ordførere har antydnet: at arbejdet med at danne Comair og finde et fælles grundlag er brudt sammen:

»Vor endelige konklusion er herefter, at vi intet grundlag har for vor fortsatte medvirken.«

Det kan kun tolkes på den måde, at tingene er brudt sammen, men jeg ved ikke, hvor varigt dette sammenbrud er. Jeg vil naturligvis undersøge tingene lidt nærmere. Flere af ordførerne har været inde på, at det nok kunne være nyttigt. Det var bl.a. hr. Arne Melchior. Jeg deler naturligvis den opfattelse, at vi skal kigge nærmere på, hvad der er årsagen til dette, jeg tror, jeg vil betegne det som foreløbige sammenbrud.

Hr. J. K. Hansen bebrejdede undertegnede, at det havde taget lang tid. Det er selvfølgelig hr. J. K. Hansens ret og i opposition hans pligt at bebrejde den til enhver tid siddende regering, hvad den foretager sig, men jeg mener, at vi har behandlet sagen godt og

grundigt. Først og fremmest er det sådan, at den nuværende koncession varer til 1995.

Det kan derfor ikke være særlig afgørende – må jeg sige direkte til hr. J. K. Hansen – om en koncessionsforlængelse vedtages i slutningen af februar, i begyndelsen af marts eller i begyndelsen af maj. Tingene skal afgøres i folketingsalen, dansk luftfartspolitik skal afgøres her, og det bliver den naturligvis også.

Så vil jeg sige til de ordførere, der har været inde på spørgsmålet om selve navnet Comair og sagde, at Comair var et dårligt navn: jeg tror ikke, at selve navnet på nogen måde er afgørende for flertallets eller nogens holdning, det manglede da bare. Hvis man gerne ville have et andet navn, kunne vi sagtens leve med det; det ville selvsagt ikke give nogen som helst problemer.

Men som sagt vil jeg tage kontakt med de involverede parter for nærmere at studere årsagen til dette, som jeg kalder det, foreløbige sammenbrud. Derefter er det naturligt, at jeg vender tilbage med en nærmere orientering, først og fremmest selvsagt til udvalget.

Så skal jeg gerne »gratulere« hr. Dohrmann. Han har forstået alt om alting, og alle vi andre har ingenting forstået. Hr. Dohrmann har ikke engang gidet ulejlige sig med at læse betænkningen igennem for så vidt angår – det afslørede han – det omtalte spørgsmål om SABENA, men jeg forstod på hr. Dohrmann, at han ville ulejlige sig med at studere i hvert fald en kommende tillægsbetænkning. Så kunne han passende benytte lejligheden til at studere betækningsbidraget, hvori der netop afslutningsvis står om SABENA, at det naturligvis er på vilkår, der er tilfredsstillende for Danmark. Så enkelt kan det rent faktisk siges. Bare hr. Dohrmann dog en gang imellem ville gøre sig den ulejlighed at studere tingene lidt nærmere.

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Jeg kan ikke i denne omgang takke ministeren for svaret på mit spørgsmål. Med baggrund i dette vil jeg gerne anmode om, at vi får forslaget til fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

(Kort bemærkning).

J. K. Hansen (S):